

Veiledning eller bøker?

TEKST

Bjørnar Olsen

PUBLISERT 5. desember 2010

PSY
KOL
OGI ns

Veiledning har en selvsagt plass i psykologenes spesialistutdannelse. Men plass, ikke minst grunnforskningens, er ikke like klar. Samtidig kan grunn: uten tvil både påvirke og legitimere praksis, noe blant annet Nils Eide-Mid artikkel i denne utgaven viser.

Psykologers status og legitimitet er tett knyttet til at deres utdannelse er langt mer forskningsrettet enn andre profesjoners. Det er ikke uvanlig å høre psykologer mene at psykologisk kunnskap må spille en større rolle når samfunnet bygges, enten vi snakker om skoler, sykehus eller organisasjoner. Men støtter dagens spesialistutdannelse og de kravene som stilles til vedlikehold, opp under den forskningsbaserte praksisen som profesjonen liker å si den baserer seg på?

I dag stiller Psykologforeningen krav om 240 timer veiledning for å bli spesialist. Det viktigste argumentet for denne vektleggingen er at praksiskunnskap er noe annet enn skolekunnskap, et skille som begrunner hvorfor Psykologforeningen og ikke universitetene bør tilby spesialistutdannelse: Praksis er noe annet enn skole, og veiledningen sikrer at kunnskapen blir noe mer enn «bare av akademisk interesse».

Spør du psykologer om de bør lese forskningslitteratur eller gå i veiledning for å bli bedre yrkesutøvere, svares det med at det ikke er snakk om enten eller, men et både og. Men flere psykologer forteller at de knapt leste noe av pensumlitteraturen på kursene de fulgte på sin vei mot spesialiteten. Det eneste kravet ut over kursoppmøte og veiledning var at de skrev en spesialistoppgave – det siste er ofte den største bøygen. Og der utdannelsesinstitusjonene sjekker kunnskapen gjennom eksamener og innleveringer, er det få slike krav i spesialiteten.

Forholdet mellom grunnforskning og praksis, akademisk kunnskap og fagutøvelse, er ikke enkel. Men det er grunn til å vurdere om psykologer oftere enn i dag burde sette seg på skolebenken. Erfaringen tilsier at frivillig lesning ikke alltid er nok. Av og til må det en eksamen til for å tvinge selv voksne mennesker til å lese seg opp på et fagfelt. Oppdatert kunnskap kan lede til en bedre begrunnet praksis, men også til en ny praksis når det er nødvendig.

redaksjonen@psykologforeningen.no

PS!

Tidsskriftet har fra denne utgaven av justert sitt grafiske uttrykk, noe vi tror vil bedre både leseopplevelsen og oversikten. I tillegg har vi ønsket å gjøre det klarere hvem som

er avsender i de ulike spaltene. Stoff utviklet etter journalistiske prinsipper om redaksjonell uavhengighet skal skilles fra stoff forfattet av avsendere med en klar agenda, som kommentatorstoffet. Lederen – som du nå leser – er blitt en redaksjonell kommentar slik du finner i aviser og tidsskrifter ellers, mens den faste spalten til Psykologforeningens president har skiftet navn til Fra presidenten.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 47, nummer 12, 2010, side 1097

TEKST

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør